

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמון לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 161 |
ברשת ויגש תשפ"ד

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת ויגש

כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי (מד, לד). אכתוב מה ששמעתי בענין דבר יקר בשם הה"ק רבי שלמה מקארלין ז"ל על פסוק "וכל בניך למודי הי"י גוי". רצה לומר דבהנהגה שאדם מתנהג עם בניו הוא מלמד בזה כביכול את ה' שיתנהג כן גם עם בניו, וכשהאדם מתנהג עם בניו באהבה וחסד וסבלנות ואף אם חטאו נגדו מוחל להם ועושה עמהם חסד, הוא מעורר בזה שה' יתברך יתנהג כן עמו ועם כל ישראל. וצא ולמד מדת החסידות בזה מדוד המלך ע"ה, שבנו אבשלום רדפו להרגו ובא על פלגשי דוד לעיני כל ישראל, ועם כל זה היה דוד המלך ע"ה מרוחם עליו גם בעת רדפו אחריו והזהיר מלהמיתו ואחר מותו הרבה לקונן ולבכות עליו כעל בן יקר ואהוב כמבואר בשמואל ב'.

(ספר דרך צדיקים)

כי פי המדבר אליכם (מה, יב), וברש"י בלשון הקודש. ולכאורה מה הוא הראיה מזה שהוא יוסף, הלא כל המלכים צריכים לידע שבועים לשון. רק הפירוש הוא כן, שאמר להם ראו כל מה שדברתי עמכם מיום ראשון שראיתי אתכם עד היום הגם שדברתי עמכם בלשון מצרי היה הכל לשון קודש, ובאמת דיבר עמהם גם בשבת לשון מצרי כי הסעודה שאכל עמהם בשבת היה כי אין יוה"כ אלא שבת, וכתוב והם לא ידעו כי שומע יוסף נמצא שדיבר עמהם בלשון מצרי, לזה אמר להם באיזה לשון שדברתי עמכם הי' הכל לשון הקדוש.

(ה"ת להרה"ק רבי אשר מטטאלין זצוק"ל - בית אהרן יב, ד)

ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפול על צוואריו (מו, טז). פרש"י ויעקב לא נפל על צווארי יוסף לפי שקרא קריאת שמע. וי"ל הענין שקרא קריאת שמע דוקא אז, כי דרך הצדיקים שעוקרים מלבם כל מיני אהבות, וכשנפלת בלבם איזו אהבה פתאומית שמוחוץ לדרך הטבע, והם מתייארים שלא יפסיקו מדביקותם בה, הרי הם מקבלים עליהם מחדש עול מלכות שמים, ולכן כשראה יעקב את יוסף קרא קריאת שמע.

(הרה"ק ר"מ מקוברין זצוק"ל - אמרות משה)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

התדבקות לצדיק

הרב הצדיק רש"ק אמר: כשאדם בא לעולם האמת, שזהו עיקר התכלית להכין לו מזה העולם להעולם האמת, שואלין אותו בשם: אצל איזה רב היית? וכשאומר מזה הרב או מזה הרב, שואלין אותו אם יש לך מה לומר מה ששמעת ממנו. וזהו הפירוש לעתיד לבוא כל אחד עומד ומשמיע. והשיב לו תלמיד אחד מתלמידיו אני הכנתי לי מה לאמר בשמכם.

(בית אהרן פט, א)

עיסורי קדוש

ומשמיע היינו מה ששמע בעולם הזה מפי רבו. ועל פי זה אפשר לבאר גם את המשך המדרש "והיו עיניך רואות את מוריק", כי בעולם העליון יצטרכו יש לציין כי דברי רבינו אלו מובאים בספר הקדוש בית אהרן (שם) כביאור על המדרש הנ"ל. אם כי אין מבואר שם אם רבינו עצמו הסמיך דבריו למדרש זה, או שהרה"ק הבית אהרן הוא אשר הסמיך את הדברים למדרש. דברי רבינו אלו מובאים גם בלשון אידיש בספר ברכת אהרן, ואם כי אין בהם משמעות והבנה אחרת אך איידי דחביבי נציגם כאן, וכך לשונו: איתא במדרש לעתיד לבוא כל אחד עומד ומשמיע תלמודו, כשאדם בא לעולם האמת, שואלין אותו בא וועלכין רביין האסטו גילערינט, און מיהייסט עם איבער זאגין וואס ער האט גיהערט און גילערינט בא זיין רביין, ע"כ.

מעשה עם החוזה מלובלין

כיצא בדברים אלו מסופר על הרה"ק החוזה מלובלין זצוק"ל (ספר נפלאות הרבי), שאמר פעם אחת: עתה הביאו לדין [בבית דין של מעלה] בעל עבירה אחד, ואמרו לו: אולי יש לו מי שילמוד עליו זכות? ואמר שהרבי מלובלין מכירו. ושאלו אותו ואמרתי שאינני מכירו כלל. ושוב אמר הוא שיאמר סימן שיגיד התורה ששמע ממני. והענין היה שהוא היה בעל עגלה ובא עם חסידים אלי על שבת קודש שהובילם בעגלה שלו, ואגב נכנס פעם אחת לבית המדרש בעת יושבי בסעודה שלישית, ושמע ממני איזה דבר תורה, ואז הייתי מוכרח לעשות לו טובה, ע"כ.

שמיעה מפי הצדיק

דברי רבינו נסובים על גודל מעלת ההתדבקות לצדיקים, והחידוש שיש בהם, שגם בעולם העליון שואלים לאדם אצל איזה צדיק הוא היה ומה למד ממנו, ועל כן צריך כל אחד להיות מוכן לו הדברים ששמע מפי הצדיק שהיה מקושר אליו. סמך לדברים אלו מצינו בדברי חז"ל במדרש רבה (שמות רבה כא, ג), וזה לשונם:

והיה טרם יקראו ואני אענה [עוד הם מדברים ואני אשמע] - שני פעמים הוא אומר בפסוק ואני ואני, ומשה אומר (דברים לב, טז) ראו עתה כי אני אני הוא. אלא כל מי שהוא עושה רצון המקום ומכוין את לבו בתפלה שומע לו בעולם הזה וכן לעתיד לבוא, שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה - בעולם הזה, ולעתיד לבוא (ישעי' שם) הם מדברים ואני אשמע. ומה הם מדברים? אלא שכל אחד ואחד עומד ומשמיע תלמודו. כביכול הוא יושב ומשמיע עמהם שנאמר (מלאכי ג, טז) אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו, וכתוב (ישעי' ל, כ) והיו עיניך רואות את מוריק, ואומר (שם נד, יג) וכל בניך למודי ה', ע"כ.

הביאור הפשוט במדרש, שכל אחד משמיע את התורה שלמד בזה העולם, וכביכול הקב"ה יושב ומשמיע עמהם ומלמדם תורה, והמדרש לומד זאת מהפסוק והיו עיניך רואות את מוריק, שאכן בזה העולם אי אפשר לראות את הקב"ה וכדכתוב כי לא יראני האדם וחי, אך בעולם העליון שם כתיב והיו עיניך רואות את מוריק דהיינו הקב"ה, וכן למדו זאת מהפסוק וכל בניך למודי ה', דהיינו שילמדו תורה מפי ה'. אך רבינו מבאר שכל אחד עומד

הציון של הקדוש הזה - הוא ממש כמו שעומדים לפני בחיים חיותו (הרה"ק ר אשר מטטאלין)

מתקשרים לצדיק רבי שלמה מקארלין, ונושעים כבחייהם חיותו

מגוון אפשרות לשותפות בפעילויות הצדיק

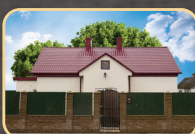
הפצת מעיינות הצדיק - קירוב רחוקים בעיירת הצדיק - הכנסת אורחים בעירו של הצדיק

התקשרו עכשיו למרכז לודמיר - 04-30-10-900 | בעמדות נדרים פלוס' על שם 'לודמיר'

שילחו קוויטל לצדיק לברכה וישועה בכל העניים

תמלון
חדרי אירוח
אלום
הכנסת אורחים

בית רבינו
מקוה טהרה - בית הכנסת
קאנוע שביבל

הציון הקדוש
על הציון הקדוש הזה הוא ממש כמו
שעומדים לפני בחיים חיותו

השריפה שכבתה

שתמיד הקפיד לברך מתוך הכתב. ויהי בלילה אחד, ואין יהי אלא לשון צער, לפתע התעוררו כל בני העיירה באישון ליל למראה להבות אש גבוהות זעקות שבר. בתי הנכרים החלו להישרף בזה אחר זה, אך למרבה הנס והפלא - האש דילגה על בתי היהודים, קיפצה מעליהם והמשיכה לבתי הנכרים שאחריהם. הכל התעוררו בחשכת ליל למראה פלא שלא ייאמן: האש אכלה כבר רחוב או שניים בעיירה, ובכל זאת מדי פעם היא עוצרת, מדלגת, מותירה בית לפליטה וממשיכה בדרכה...

רעייתו של משה התעוררה אף היא, והחלה זועקת לבעלה ברוב סער ובהלה: "הלא תראה בעיניך את האש בוערת, ומה יכול להגן עלינו עתה חוץ מברכת המזון מתוך הכתב? הזדרז לרוץ אל ציון רבינו הנערץ, והבטח לו על קברו כי גם אתה מתחייב מעתה לברך תמיד ברכת המזון מתוך הכתב. אחרת - מה רעה ומרה תהא אחרינו, הלא האש כבר מלחכת בשלהי הרחוב, ובעוד שעה קלה יעלה ביתנו באש!"

הקיץ משה וקפץ ממיתו כנשוח נחש, ואץ רץ לקברו של המרא דאתרא הקדוש. בדמעות שליש התייפח על ציונו, ביקש את סליחתו על שלא תמיד הקפיד לברך ברכת המזון מתוך הכתב, כפי שיעץ הרבי. ראשו על גבי שתי ידיו הרוטטות

מבכי, לאוזניו מגיעות זעקות אימה של תושבי מוש הנכרים, הגלחמים באש המלחכת, אך הוא מתחזק בתפילתו ומעצים את בכיו הטהור לפני רבו. בסיום הדברים, הבטיח בקבלה גמורה כי מעתה יברך ברכת המזון אך ורק מתוך הכתב, אחר כך אץ בנשימה טרופה לביתו לראות מה נעשה... כשהגיע לביתו, קידמו את פניו לשונות אש גבוהות ומאיימות. האש בערה ואספה אל קרבה מכל הבא ליד וכבר התקברה בצעדי ענק אל ביתו. חיש מהר הניס משה את משפחתו החוצה, והוא ובני ביתו נעמדו במרחק בטוח, צופים באש האוכלת בית

אחר בית בדרכה לביתם. ואז, בהגיע האש לביתם, לפתע פתאום שקעה האש וכבתה כלייל, בדיוק על מפתן דלת ביתו של משה, אצל אסקופת העץ שלמרגלות דלת העץ הכבדה.

הדליקה דממה ונמוגה. המומים ופעורי פה התבוננו משה ובני משפחתו במחזה הניסי, וכמו אלף פעמונים צלצלו באוזניהם:

צאו וראו כמה גדולה כוחה של ברכת המזון בכוונה ומתוך הכתב!

לרגל הילולת הצדיק רבי יחיאל ממוש, רבה של העיר מוש משך ארבעים שנה. נודע כגאון ובקי עצום, בעל רוח הקודש ובעל מופת גדול, שמו זכרו מוזכר בסילודין בקרב חצרות הקודש סלונים, קוברין ולכוביץ. מאחר וסלד רבי יחיאל מהכבוד הרב שחלקו לו, סירב להתפלל בבית הכנסת המרכזי של העיר ובמקום זאת היה מתפלל בשיטיל של חסידי לכוביץ.

נפטר בעשרה בטבת ה'תרי"ב, כשהוא בן למעלה משמונים שנה, ולא השאיר אחריו זרע של קיימא. שמו להזכרה: רבי יחיאל בן רבי מנחם זכותו תגן עלינו. ציון קדשו עומד עד היום בבית הקברות העתיק שבעיר מוש. המצבה העתיקה שרדה, ובשנים האחרונות שופץ הציון מחדש.

(ע"פ הספר 'יהי אורי' להרה"ח ר' יאיר שורצמן צ"ל, ששמע את הסיפור ממי שהכיר את בעל המעשה)

העיירה מוש שבבלארוס, היתה עיירה שקטה ושלווה בדרך כלל. עיירה קטנה המורכבת מגויים ויהודים, שחיים בשלווה אלו לצד אלו. עניים ודלים היו תושבי מוש ופרנסתם הספיקה להם בקושי, כל ימיהם חיו בדוחק רב. לצד זאת, איום משמעותי ביותר רבץ על חיי היהודים במוש באורח תמיד, והוא איום השריפות. בתיהם היו לא יותר מבקתות עשויות עץ, ואין כמותם לדעת מנסיון רב ומר שמספיק ניצוץ אחד כדי לשרוף עיירה שלימה. וכי לא די להם לבני מוש בעוניים המחפיר, שיש להוסיף עליו עלויות נזקי שריפות מדי פעם!?

מרא דאתרא דמוש היה הצדיק המופלא רבי יחיאל ממוש, תלמידו של הרבי הקדוש רבי מרדכי מלעכוויטש - תלמידו של רבי שלמה מקארלין. נערץ ומקובל היה רבי יחיאל על קהל עדתו, וגם נשא את הדאגה לצאן מרעיתו על לוח לבו. לא אחת שינס מותניו לגייס כספים לכיסוי נזקי הדליקות ולשיקום הנזקים, אף שהכל ידעו כי השיקום הוא זמני בלבד - עד השריפה הבאה ששוב תותיר את כולם חסרי כל.

ביום מן הימים יצאה הודעה מפתיעה במיוחד מביתו של הרב לבני קהילתו, בה הוא מבקש לשאת בפניהם דרשה מיוחדת. ואכן, היכל בית הכנסת המרכזי במוש התמלא עד אפס מקום, כל בני הקהילה התקבצו לשמוע את דרשתו המיוחדת של הרב הנערץ.

"אחיי היקרים!" עלה קולו של הרב הקדוש ונישא בחלל העמוס ואחוז הדממה העמוקה, "הן כולנו מתקשים כל כך בפרנסתנו, עיירתנו מהווה סמל של עוני ודוחק רב. עתה אעניק לכם מתנה יקרת ערך, ואחשוף בפניכם הבטחה נאמנה לפתיחת שערי השפע והפרנסה..."

הכל עשו את אוזנם כאפרכסת וחידדו היטב את שמיעתם. הרב עומד לחשוף גילוי חשוב, שיפתח בפניהם את שערי הפרנסה ויביא לבתיהם רווחה כלכלית. ומי לא יאזין לרב בהזדמנות פז כזו?

"ובכן, מורי ורבותיי", המשיך רבי יחיאל, "קבלו על עצמכם לברך ברכת המזון אך ורק מתוך הכתב. ואני מבטיחכם נאמנה, כי מי שיקפיד לברך תמיד מתוך הכתב - יזכה שבזרע עולם יפתח לו את שערי הפרנסה, וירעיף עליו מטוב שפע ברכה!"

הרב סיים את דבריו הנרגשים, ומיד קיימו וקיבלו על עצמם כל יהודי העיירה לברך ברכת המזון מתוך הכתב. ואכן, תוך זמן קצר חשו בני מוש כי הקבלה אכן מועילה לפרנסתם, ובעיקר - הבחינו כי סכנת השריפות פחתה, ואלו לא הוסיפו להתפרץ בבתיהם ולהזיקם. הם הרגישו כי קבלה זו עומדת ומגינה עליהם, ומונעת מהשריפות להתקרר לבתיהם.

שנים ארוכות נמשכה ההבטחה, גם לאחר שכבר הסתלק הרבי ועלה לשישיה של מעלה.

בפאתי העיירה התגורר יהודי אחד, ומשה שמו. גם הוא קיבל על עצמו את הקבלה, אך מפעם לפעם - כשמהיר מאוד או כשגבר עליו יצרו - לא עמד בה. חבריו הזהירוהו כי הוא משחק באש - תרתי משמע, אף רעייתו התחננה אליו שיקפיד על כך כמו כל יהודי העיירה. הוא התחזק קמעא, ובכל זאת - קשה לומר

ציון קדשו של רבינו מימין המצבה העתיקה, ומשמאל הציון הקי ששופץ מחדש.

חידת השבוע

ילדי רבינו שלמה

החיים בלודמיר
בטבר ובוהוה

החיים בלודמיר

חידה: מדוע רץ משה ממוש לבית הקברות בעצומה של השרפה העזה?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-301122

להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0

ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגל זכות רכישת ספרים.

את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת ויחי

הזוכה לפרשת וישב: שלומי ויס בני ברק

אוצרות ומשגים

טוב הקדוש, חלק בין תלמידיו את ארצות אירופה להפיץ בהן את תורת החסידות ולקרב את נשמות ישראל לאביהם שבשמים. חלקו של רבי אהרן הגדול מקארלין היה בארצות ליטא בלארוס והסביבה, והוא אשר סבב בין העירות אשר שם וקרב רבים לתורה ולחסידות. קצת, משנפטר רבי אהרן מקארלין, המשיך רבינו שלמה מקארלין את דרכו, עד שכעבר זמן התרחבה והתפשטה השפעתו על פני עירות רוסין ולמים אף חרגו גם הרבה מעבר לגבולותיה של רוסין. המשך ביאור בעייה.

שתי הבטחות

רבינו שלמה נוטל את שרביט ההנהגה

כאמור בפרק הקודם, רבי שלמה נאלץ לקבל על עצמו את על האדמו"רות והנהגת העדה, זאת לאחר הפצרתם של גדולי הצדיקים מהעולם העליון, מלאכי השרת ואפילו בורא העולם הקב"ה!

השנה בה נטל רבינו שלמה את שרביט ההנהגה והחל לשמש פרבי, היתה שנת תקל"ג - לפני מאתיים חמשים ואחת שנה. פידוע, המגיד הקדוש ממעורר שמי שיל הבצל שם

הנחת הקוילטען בציון רבינו ביום המסוגל 'זאת חנוכה'

לפניו תמונות מרגשות מגווילי הקוילטען, פתקות האזכרה שנשלחו מארץ הקודש אל היכלו הגדול של רבינו בלודמיר, בעצם היום המסוגל יום 'זאת חנוכה' ביום שישי שעבר.

הקוילטען בציון רבינו ביום 'זאת חנוכה' השתא.

דפי שמות נאמני רבינו הקדוש הונחו על גבי מצבת הקודש, כמו הגושו לפני הצדיק אשר ניצב שם בהיכלו הבווער כבחים חיותו צופה ומאזין מבט ומקשיב, ומרעיף אוצרות ישועותיו עבור בני אהוביו מחלי פניו, ונאמניו המסורים הפועלים לזכרו הטהור.

מה גדול היה המעמד בעת רצון נשגבת שכזו, ובלבבות הורגשה היטב התחושה העזה כי עת רחמים ורצון היא השעה, עת פקידה וישועה גדולה לכל הנאמנים היקרים ולכל אחינו בית ישראל היקרים בכל מקום שהם.